

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžrk/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 5016200412
Dátum vydania rozhodnutia: 21.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5016200412.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Sone Langovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Slovenský pozemkový fond, Búdkova 36, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, referát pôdohospodárstva, A. Kmeľa 17, Žilina, za účasti: 1/ Mesto Martin, Nám S.H. Vájanského 1, Martin, 2/ Ing. A. S., Z., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OOP4-2016/009853/MIL zo dňa 14. marca 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/81/2016-85 zo dňa 9. novembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/81/2016-85 zo dňa 9. novembra 2016 z a m i e t a.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom podľa § 167 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OOP4-2016/009853/MIL zo dňa 14. marca 2016, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Okresného úradu Martin, pozemkový a lesný odbor č. OU-MT-PLO-2015/000855-1-RUS-P zo dňa 21.12.2015. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím bol schválený projekt jednoduchých pozemkových úprav v súlade s § 13 ods. 3 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 330/1991 Zb.“) na parcele CK N č. 3731/57 v k. ú. Z. na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou na parcele CK N č. 3731/57 v k. ú. Z. formou finančnej náhrady podľa § 3 ods. 3 písm. a/ zákona č. 66/2009 Z.z. o

niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 66/2009 Z.z.“), ktorú poskytne Slovenský pozemkový fond podľa § 34 ods. 4 písm. a/ zákona č. 330/1991 Zb.

2. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že § 11 ods. 24 zákona č. 330/1991 Zb. je ustanovením špeciálnym vo vzťahu poskytovania náhrad v pozemkoch a vyrovnania vrátane finančného vyrovnania v rámci konania o pozemkových úpravách aj v prípade postupu pri usporiadaní vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami v konaní podľa zákona č. 66/2009 Z.z. - § 3 ods. 3 zákona. Ide teda o špeciálnu úpravu pre vyrovnanie za pozemky pod stavbami vo vlastníctve obce, je možné povedať, že aj dopĺňajúcu, ba až konkretizujúcu, keďže v § 3 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z.z. nie je uvedený subjekt - kto konkrétne poskytne náhradný pozemok resp. finančnú náhradu. Špeciálna úprava v zákone má samozrejme prednosť pred aplikáciou všeobecného ustanovenia. Nesporné je, že náhradný pozemok nebolo možné v rámci konania poskytnúť ani zo strany Mesta Martin a ani žalobcu. Z tohto dôvodu, nemohlo ísť o postup podľa § 2 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z., t.j. Mesto Martin - ďalší účastník konania v rade 1/ nemohol zámenou zmluvou poskytnúť ďalšiemu účastníkovi konania v rade 2/ náhradný pozemok, ktorý by bol v jeho vlastníctve, z tohto dôvodu bolo potrebné postupovať podľa § 2 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z., podľa ktorého ak sa neuplatní postup podľa odseku 1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu (zákon č. 330/1991 Zb.). Správne orgány rozhodli správne, keď s poukazom na § 3 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z.z. v spojení s § 11 ods. 24 zákona č. 330/1991 Zb. rozhodli, že finančnú náhradu v danom prípade poskytne žalobca. Uvedený postup bol správny, keďže v konaní bolo preukázané, že účastník konania v rade 1/ a ani SPF nedisponovali náhradnými pozemkami, resp. krajský súd sa stotožnil aj s vyjadrením ďalšieho účastníka konania v rade 1/, že v danom prípade, keďže na pozemku vo vlastníctve ďalšieho účastníka konania v rade 2/ bola postavená komunikácia, ktorá zo zákona prešla na Mesto Martin bolo potrebné pozemok vo vlastníctve ďalšieho účastníka konania v rade 2/ usporiadať a to na základe zákonom stanoveného postupu cez ustanovenia zákona č. 66/2009 Z.z. a zákona č. 330/1991 Zb. Na námietky podané súdu dňa 08.11.2016 krajský súd nemohol z dôvodu koncentračnej zásady prihliadať.

II.

3. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas kasačnú sťažnosť a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil a napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch namietal nesprávne právne posúdenie v oboch smeroch, t.j. v tvrdení SPF o absencii právnej normy ukladajúcej SPF poskytnúť vlastníčkovi CKN parc. č. 3731/57, k.ú. Z. finančnú náhradu a v tvrdení SPF o predchádzajúcom vyvlastnení dotknutej CKN parc. č. 3731/57. k.ú. Z..

4. K prvému bodu sťažovateľ namietal, že krajský súd v danom prípade zmiešal dve právne normy dokopy - konkrétne § 11 ods. 24 zákona č. 330/1991 Zb. ako špeciálneho predpisu a § 3 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z.z. ako všeobecného predpisu so záverom, podľa ktorého sa pri absencii určenia subjektu poskytujúceho finančnú náhradu vo všeobecnom predpise tento subjekt doplní zo špeciálneho predpisu. Špeciálny predpis (§ 11 ods. 24 zákona č. 330/1991 Zb.) pritom určuje za subjekt poskytujúci finančnú náhradu SPF, zároveň je však poskytnutie finančnej náhrady ponechané na dobrovoľnej báze explicitným znením „Slovenský pozemkový fond môže poskytnúť“. Krajský súd v Žiline teda aplikoval iba časť špeciálneho predpisu. Tento výklad krajského súdu je podľa sťažovateľa nezákonný a odporuje samotnému výkladovému pravidlu „lex specialis derogat legi generali“. Sťažovateľ považuje za správnejšiu takú právnu kvalifikáciu, podľa ktorej bude v danom prípade osobitným predpisom § 3 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z.z. a všeobecným predpisom § 11 ods. 24 zákona č. 330/1991 Zb. (a nie naopak, ako to kvalifikoval Krajský súd v Žiline). Keďže osobitný predpis (§ 3 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z.z.) neurčil subjekt povinný na poskytnutie finančnej náhrady, možno podľa vyššie uvádzaného princípu špeciality a subsidiarity použiť všeobecný predpis (§ 11 ods. 24 zákona č. 330/1991 Zb.), ktorý síce určuje, že týmto subjektom je SPF avšak s fakultatívnou klauzulou možnosti a nie povinnosti

poskytnutia finančnej náhrady. Žiadne zákonné ustanovenie mu tak neukladá povinnosť poskytnúť finančnú náhradu vlastníčkovi pozemku v rámci vykonania jednoduchých pozemkových úprav.

5. Sťažovateľ sa nestotožnil ani s výkladom a aplikáciou § 11 ods. 8 zákona č. 330/1991 Zb. Krajský súd v Žiline v bode 35 napadnutého rozsudku konštatoval, že „je nesporné, že pozemok v predmetnom prípade mal viac ako 400 m², t.j. nemohlo sa postupovať podľa tohto ustanovenia. Toto ustanovenie zákona o pozemkových úpravách nevylučuje vyrovnanie v peniazoch prostredníctvom SPF v prípade konania podľa zákona aj za pozemky v celkovej výmere nad 400 m², keďže ide o špeciálne ustanovenie pri usporiadaní vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami v konaní podľa tohto zákona a v danom prípade ide o pozemok s rozlohou resp. výmerou viac ako 400 m² t.j. 1264 m². t.j. ide o pozemok nad 400 m². To znamená, že podľa názoru krajského súdu správne orgány rozhodli správne, keď s poukazom na § 3 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z.z. v spojení s § 11 ods. 24 zákona č. 330/1991 Zb. rozhodli, že finančnú náhradu v danom prípade poskytne žalobca. Podľa sťažovateľa je však táto argumentácia krajského súdu nesprávna a logicky neodôvodniteľná, keď na jednej strane krajský súd uznal, že ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 330/1991 Zb. nemožno aplikovať na uvedený prípad, keďže sa toto týka iba vyrovnania v peniazoch v celkovej výmere pozemkov v obvode pozemkových úprav do 400 m². Na druhej strane krajský súd nevylúčil podľa tohto ustanovenia poskytnutie peňažného vyrovnania aj za pozemky s výmerou nad 400 m². Taktiež tvrdenie Krajského súdu v Žiline o tom, že ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 330/1991 Zb. je špeciálnym ustanovením pri usporiadaní vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami je nesprávne a bez právneho významu na založenie povinnosti SPF poskytnúť finančnú náhradu. Sťažovateľ tiež poukázal na poslednú vetu § 11 ods. 8 zákona č. 330/1991 Zb., podľa ktorej sa v prípadoch podľa § 8d zákona č. 330/1991 Zb. vyrovnanie v peniazoch vykoná medzi vlastníkom a obcou. Sťažovateľ dodal, že § 8d rieši jednoduché pozemkové úpravy vykonávané z iných dôvodov ako je hospodárenie na pôde, čo je flagrantný prípad pozemkových úprav v súdnom prípade zo strany žalovaného. Krajský súd výklad a jeho vplyv na povinnosť poskytnúť finančnú náhradu zo strany SPF opomenul, hoci predmetné zákonné ustanovenie explicitne stanovuje, že v prípade jednoduchých pozemkových úprav vykonávaných z iných dôvodov ako je hospodárenie na pôde sa vyrovnanie v peniazoch vykoná medzi vlastníkom pozemku a obcou (v danom prípade Mestom Martin) a nie medzi SPF a vlastníkom pozemku.

6. Sťažovateľ poukázal na to, že zákon č. 66/2009 Z.z. je z dôvodu absencie určenia subjektu na poskytnutie finančnej náhrady neaplikovateľný v praxi, čo potvrdilo aj samotné Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR (mailové stanovisko z 28.4.2016) a povinnosť poskytnutia finančnej náhrady zo strany SPF nevyplýva na základe žiadnych výkladových pravidiel ani z iných právnych predpisov napr. zákon č. 330/1991 Zb. (§ 11 ods. 8 a ods. 24, § 34 ods. 4 písm. a/).

7. Sťažovateľ namietal aj právny názor krajského súdu, podľa ktorého dotknutá CKN parc. č. 3731/57, k.ú. Z. nebola vyvlastnená (bod 33 na str. 10 napadnutého rozsudku). SPF v konaní pred správnym orgánom v podaní zo dňa 07.01.2016, ako aj na súdnom pojednávaní dňa 09.11.2016 dokladoval, že dotknutá CKN parcela č. 3731/57, k.ú. Z. bola vyvlastnená. SPF pritom odkázal na rozhodnutie Mestského národného výboru Martin č. Výst. 176/61, 5217/30 zo dňa 07.10.1961, podľa ktorého sa A. S. vyvlastnila pk. parc. č. 3731/2 a 3731/5 spolu vo výmere 1306 m². Podľa pozemnoknižného zápisu pod B.4 na pk. vložke č. 2770 došlo podľa geometrického plánu z 01.06.1961 k zlúčeniu pk. parc. č. 3731/4 s vyvlastňovanou pk. parc. č. 3731/5 a k ich následnému rozdeleniu na inkriminovanú pk. parc. č. 3731/4 vo výmere 1332 m² (z ktorej bola vytvorená dotknutá CKN parc. č. 3731/57) a 6 stavebných pozemkov (pk. parc. č. 3731/5, /11, /12, /13, /14 a /15), ktoré boli neskôr odpredané (viď pk. zápisy na pk. vložke č. 2770 pod B. 6, 7, 8, 9 a 10). Uvedenými tvrdeniami doloženými aj listinnými dôkazmi je podľa názoru SPF preukázané, že dotknutá CKN parc. č. 5731/57, k.ú. Z. bola pôvodnému vlastníčkovi A. S. v roku 1961 vyvlastnená bez vykonania poz. knižného zápisu ako súčasť pk. parcely č. 3731/5.

III.

8. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že žalobca vo svojej kasačnej sťažnosti neuvádza žiadne nové skutočnosti oproti svojej pôvodnej žalobe, preto naďalej zotrval na svojom pôvodnom stanovisku k

žalobe a stotožnil sa s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Žiline.

IV.

9. Ďalší účastník 1/ vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že v súvislosti s napadnutým rozhodnutím súdu v časti, ktorá sa týka spôsobu určenia finančnej náhrady za pozemok parc. č. KN-C 3731/57 v k.ú. Z. a subjektu povinného túto finančnú náhradu poskytnúť s odkazom na príslušné ustanovenia zákona č. 66/2009 Z.z. a zákona č. 330/1991 Zb. je potrebné poukázať na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/212/2015-65 zo dňa 26.05.2016, v ktorom uvedený súd obdobný prípad právne posúdil rovnakým spôsobom a tiež dospel k rovnakému právnomu záveru. Aj na základe toho ďalší účastník 1/ vyvodil záver, že v predmetnom prípade nejde o svojvoľný výklad zákonných ustanovení zo strany Krajského súdu v Žiline, ako to v podanej kasačnej sťažnosti prezentoval žalobca, ale o postup v súlade s atribútom právnej istoty v rozhodovacej činnosti správnych súdov pri riešení predmetnej záležitosti. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby kasačný súd podanú kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

V.

10. Ďalší účastník 2/ vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že zákon č. 66/2009 Z.z. stanovil spôsob a postup usporiadania majetkovoprávných vzťahov k pozemkom pod stavbami, ktoré prešli podľa osobitného predpisu do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku. Zákon výslovne ustanovil, že usporiadanie takýchto vzťahov sa vykoná za náhradu. Spôsob zákonodarca určil tak, že pozemky prejdú do vlastníctva obce, VÚC za náhradu, ktorou je pozemok (v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu ako bol pôvodný pozemok pred zastavaním). Alternatívny spôsob k tomuto spôsobu je, že pozemky prejdú do vlastníctva obce alebo VÚC za finančnú náhradu. Tento alternatívny spôsob sa uplatní za splnenia niektorej zo zákonom stanovených podmienok. Zákon výslovne ustanovil, že usporiadanie majetkovoprávných vzťahov pozemkov pod stavbami vo vlastníctve obce alebo VÚC sa vykoná niektorým z vyššie uvedených spôsobov. Dáva teda možnosť výberu medzi tým dvoma spôsobmi a neznamená iba vôľu SPF, či finančnú náhradu poskytne alebo nie. Zároveň určil aj postup pre takéto usporiadanie vlastníctva, a to konanie o nariadení pozemkových úprav podľa zákona č. 330/1991 Zb. Ak teda žalobca tvrdí, že žiadne zákonné ustanovenie hoci aj s použitím správnej aplikácie výkladového pravidla vzťahu *lex specialis* a *lex generalis* mu neukladá povinnosť poskytnúť vlastníčkovi pozemku v rámci vykonania jednoduchých pozemkových úprav finančnú náhradu, nemá tento jeho záver oporu v zákone, bol by v rozpore s Ústavou SR aj v rozpore s dobrými mravmi. Fakultatívna klauzula možnosti žalobca v kasačnej sťažnosti obmedzuje len na finančnú náhradu. Interpretácia žalobcu by znamenala vlastne jeho svojvoľu pri výbere a určení podmienok, za ktorých by vyberal komu finančné vyrovnanie poskytne a komu nie. Takýto výklad by jednoznačne viedol k diskrimináciám a znamenal by v konečnom dôsledku vyvlastňovanie pozemkov bez náhrady, čo je v rozpore s Ústavou SR a dobrými mravmi. Na záver dodal, že zákon č. 66/2009 Z.z. určil postup pre usporiadanie vlastníckych vzťahov, a to konanie o nariadení pozemkových úprav podľa zákona č. 330/1991 Zb.

11. K ďalšiemu dôvodu kasačnej sťažnosti, týkajúceho sa vlastníctva pozemku, ktorý je predmetom konania, sťažovateľ neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by bez svojho zavinenia nemohol uviesť v konaní pred správnymi orgánmi a pred krajským súdom. Tvrdeniami a listinnými dôkazmi nepreukázal, že by v minulosti bolo došlo k vyvlastneniu pozemku ďalšieho účastníka 2/ (parcely), na ktorej sa nachádza stavba vo vlastníctve obce. Preto rozhodujúce orgány pri rozhodovaní o vlastníctve pozemku nemohli vychádzať z iného záveru, aký vyplýva zo zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 162/1995 Z.z.“) o hodnovernosti a záväznosti zápisu vlastníckych a iných právach k nehnuteľnostiam v katastri nehnuteľností a nemohli vyvodiť iný záver o vlastníctve pozemku pod stavbou, než aký vyvodili. Na základe uvedených skutočností navrhol podanú kasačnú sťažnosť zamietnuť.

VI.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“, „kasačný súd“) vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, a ktorý nebol medzi účastníkmi sporný.

14. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z.z. usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná formou poskytnutia náhradného pozemku v obvode pozemkových úprav v tom istom katastrálnom území, a ak územie obce tvorí viac katastrálnych území, náhradný pozemok sa poskytne v rámci územia obce, v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu, ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, alebo formou finančnej náhrady, ak

a) v obvode pozemkových úprav nie sú pozemky na účely poskytnutia náhrady,

b) ide o pozemok pod stavbou vo výmere do 400 m²,

c) o to požiada vlastník pozemku.

15. Medzi účastníkmi konania bol sporným výklad ust. § 3 ods. 3 písm. a/ zákona č. 66/2009 Z.z., ktoré ustanovenie žalovaný a prvostupňový správny orgán aplikovali ako samostatnú procesnú normu, vychádzajúc z toho, že obsahovo ide o alternatívne ustanovené podmienky.

16. Najvyšší súd sa s týmto výkladom stotožnil, pretože gramatický výklad, že ide o kumulatívnu právnu normu by viedol vo svojich dôsledkoch k situácii, že za pozemky o výmere nad 400 m² by už nebolo možné poskytnúť finančnú náhradu a vlastník pozemku by zostal bez náhrady. Ide o dôsledok, pozbavenia vlastníctva bez náhrady, ktorý je neudržateľný z tak hľadiska Ústavy SR, ako aj z hľadiska Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd (Oznámenie 209/1992 Zb.).

17. V prípadoch, v ktorých gramatický výklad a aplikácia zákona vedú k zmieneným dôsledkom je nevyhnutné aplikovať ústavne konformný výklad podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, ktorá povinnosť je uložená nielen súdom, ale všetkým orgánom verejnej moci, vrátane žalobcu i žalovaného.

18. V danom prípade je nevyhnutné vychádzať z toho, že ani samotné ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z.z. neuvádza medzi podmienkami v písm. a)-c) kumulatívnu spojku „a“ resp. „a súčasne“.

19. Žalobca ako spôsob náhrady vidí povinnosť aplikácie ust. § 8d nazvaného „Jednoduché pozemkové úpravy vykonávané z dôvodu budúceho použitia pozemkov na iné účely ako hospodárenie na pôde“ zák. č. 330/1991 Zb.

20. Ako však vyplýva už z názvu, toto ustanovenie sa vzťahuje na pozemkové úpravy z dôvodu budúceho využitia pozemkov. V danom prípade však nejde o budúce využitie pozemkov, pretože asfaltová komunikácia sa na pozemkoch nachádzala už pred začatím pozemkových úprav.

21. V dôsledku toho nebol identifikovaný právne iný spôsob priznania náhrady žalobcovi, ako v súlade s čl. 152 ods. 4 Ústavy SR uskutočnil žalovaný a prvostupňový správny orgán.

22. Žalobca namietal, že dotknutá CKN parcela č. 3731/57 k.ú. Z. bola v roku 1964 vlastníkovi A. S. vyvlastnená a nie je tak už naďalej v jeho vlastníctve. Z výpisu listu vlastníctva č. XXXX v k.ú. Z. je však jednoznačne preukázané, že vlastníkom predmetnej parcely o výmere 1264 m² je Ing. A. S.. Ako

titul nadobudnutia je uvedený Z 2136/2002 - D 618/01 - osvedčenie vz 1740/02. Kasačný súd uvádza, že v prejednávacom prípade o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy nejde o určenie vlastníckeho práva, a preto si správny súd nemôže o tejto otázke urobiť iný úsudok o vlastníckom práve, ako je uvedený v katastri nehnuteľností. V zmysle § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. sú údaje katastra uvedené v § 7 hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. V danom prípade opak nebol preukázaný, a preto nemožno z tvrdení žalobcu vyvodiť záver, že predmetná parcela bola vlastníkovi Jánovi Paulovičovi v roku 1961 vyvlastnená.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

24. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

25. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.